

V sobotu ráno jsem vyrazil na další ročník Beer Tour do Třeboň, pořádaný mou osobou. Na vlakovém nádraží jsme se sešli čtyři. Účast slabá. Zakoupili jsme zpáteční za 175,-Kč a vyjeli směr Horní Cerekev. Zde jsme přestoupili na rychlík do Plzně a hned jsme byli upozorněni, že je výluka. A opravdu v Doňově na nás čekaly autobusy. Ve Veselí jsme se zase přesunuli do vlaku a po nabrání malého zpoždění si to drkotali do Třeboň. Byl krásný slunečný den. Po shlédnutí cedule Třeboň jsme vyskotali z vlaku, bohužel předčasně. Měli jsme jet o stanici dále. Takhle jsme se ocitnuli několik kilometrů od centra. Výpravčí nám však pohotově napsala telefonní číslo taxíka, který do pěti minut stál před námi. Mezitím se na nás nalepila trochu "veselá" paní, která jela do lázní. Docela jsme byli rádi, že jsme se jí odjezdem zbavili. Za pade jsme byli vyklopeni před pivovarem, ve kterém jsme zjistili, že jediná prohlídka pro veřejnost je od 15.00 hod. Měli jsme hlad a žízeň a tak jsme zašli do protější restaurace Šupina. Už při vstupu mě zarazilo menu 545Kč. Pivo <http://www.supina.cz/napojovy-listek> pade. Na debilní jídlo jsme čekali přes hodinu a tak už ani nemělo cenu jít na zámek a i výlet lodí bylo pasé. Do tří hodin jsme ještě stihli zajít na levnější Budvar na náměstí. Vedle našeho stolu si sednuli průvodci ze zámku v dobových kostýmech, které jsme chtěli dle plánu na zámku stihnout. Poručili si obrovský kopec kremrolí a Tlustá Berta, jak pracovní kluci nazvali Bílou paní, s nimi zametla. K dovršení všeho se na nás opět nalepila pražajda z nádraží. Jelikož neměla zřejmě co dělat, vydala se s námi do pivovaru. Zaplatili jsme si prohlídku s ochutnávkou, vyfasovali jsme plastové kelímky a ještě s jednou dvojicí z Náchoda jsme čekali venku na průvodkyni. Mezitím jsem požádal obstarožní pokladní, jestli by mi neuhla se svým novým bavorákem na nádvoří, že

mi stojí v záběru. Neuhla. Nevadilo, už tu byla průvodkyně. Prosmejčili jsme pivovar <http://www.pivovar-regent.cz/?yes=yes>, který k mému překvapení byl dost velký a zcela zmodernizovaný. Konečně jsme stáli u tanků. Měl jsem pocit, že pivo je nějak slabé, skoro jako bývalá třeboňská osmička. Díky tomu, že jsem mrmlal, čekala nás vedle šestnácka. A to teda byl nášup. Tak dobré pivo jsem už dlouho nepil.

Nicméně každá sranda jednou končí a po projití brány pivovaru jsme se usnesli, že se půjdeme najíst do řízkové restaurace. Chvilku jsme rokovali o hledání cesty pod směrovkami na náměstí až nás oslovila kolemjdoucí mamina a i nějaký cyklista, že odtud zrovna jdou. Po vylíčení svých zážitků nás chuť na řízek přešla a my se vrátili ke svému Budvaru a sympatické obsluhující brigádnici. Pražajda nás opustila, protože měla zaplacenou večeři v lázních. V restauraci jsme vydrželi až do příjezdu objednaného taxíka, který nás odvezl na nádraží. Přijel vlak a výpravčí nám sdělila, že už se dnes do Pejru k vůli výluce nedostaneme. To nám potvrdil ve vlaku i průvodčí. Přesto zkusil zavolat do Veselí ať na nás autobusy počkají. To se stalo a tak jsme v Táboře stihnuli i poslední vlak domů. Taxíkem jsme se nechali odvézt na Pražanku, kde jsme si k pivu dali řízek, a ten byl to poslední, co si tak pamatuji.